

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΝΕΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΑΡΣΑΛ

Μετά το μαστίγιο, έρχεται και το καρότο για την Ελλάδα, που δεν είναι άλλο από την αναζήτηση της πιο αποτελεσματικής λύσης για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας, μέσω ενός αναπτυξιακού προγράμματος. Πολύς λόγος γίνεται για ένα «Σχέδιο Μάρσαλ», ωστόσο φαίνεται πως η μορφή που θα μπορούσε να πάρει είναι ακόμη νεφελώδης. Αυτό που έχει καταστεί ήδη σαφές είναι ότι αναζητείται η κατάλληλη μέθοδος για να γίνει μεγαλύτερη απορρόφηση των ήδη διαθέσιμων ευρωπαϊκών κονδυλίων από τα διαρθρωτικά ταμεία ύψους 12 δις ευρώ και ενδεχομένως, η διάθεση ενός αντίστοιχου ποσού, που θα προορίζεται αυστηρά για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Ήδη πριν την επίσκεψή του στην Αθήνα, ο νέος πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) Βέρνερ Χόγιερ, έκανε λόγο για την ανάγκη κατάρτισης ενός «Σχεδίου «Μάρσαλ», στο οποίο θα μπορούσε να συμμετάσχει και η ΕΤΕπ. Μία ακόμη πρόταση του προέδρου της ΕΤΕπ, είναι η Κομισιόν να αξιοποιήσει τα μέσα που δεν έχουν ακόμη διατεθεί από τον προϋπολογισμό της. Από την πλευρά του, ο Ζοζέ Μπαρόζο, φέρεται να εξετάζει θετικά το ενδεχόμενο να αξιοποιηθούν αδιάθετα

χρήματα από τα προγράμματα του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Ανάπτυξης (ΕΣΠΑ), που προορίζονται για άλλες χώρες, σε αναζήτηση επιπλέον πόρων για την Ελλάδα, ενόψει της Συνόδου Κορυφής, την Πέμπτη 1η Μαρτίου. Η ανάπτυξη είναι το νέο «στοίχημα» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), παρά το γεγονός ότι γενικά επικρατεί μία απογοήτευση, επειδή, όπως υποστηρίζεται σε Βρυξέλλες και Washington, παρατηρείται καθυστέρηση στις μεταρρυθμίσεις και στις υποχρεώσεις που ανέλαβε η ελληνική κυβέρνηση.

Η γενική διευθύντρια Κριστίν Λαγκάρντ θα καταφέρει μέχρι τη δεύτερη εβδομάδα του Μαρτίου να πείσει την πλειονότητα των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου να υποστηρίξουν τη νέα σύμβαση;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ, ΟΧΙ ΣΤΑ ΛΟΓΙΑ

Πράγματι, «είμαστε Έλληνες». Όλοι, μηδενός εξαιρουμένου. Ακόμη κι ο Πακιστανός που σέρνει το κλεμμένο από το σούπερ μάρκετ καρότσι πάνω στο οποίο έχει φορτώσει ό,τι βάζει ο νους σου (που διάβολο πάει και τι πουλάει όλα αυτά και τι παίρνει ως αντίτιμο, δεν έχω καταλάβει), είναι «Έλληνας»! Κι ο Αφγανός κι ο Κούρδος κι ο Σομαλός και το κάθε καρυδιάς καρύδι που βρίσκεται στην Ελλάδα, γιατί ο δουλέμπορος του έταξε τον παράδεισο, «Έλληνας» είναι κι αυτός. Και υποφέρει. Όπως όλοι.

Δεν ξέρω αν συμμερίζεται τους υπόλοιπους πραγματικούς Έλληνες για ό,τι τους

συμβαίνει ή σιχαρίζει την ώρα και τη στιγμή που εγκλωβίστηκε στην Ελλάδα και δεν τα κατάφερε να φτάσει Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, αλλά η αλήθεια να λέγεται: «Είμαστε όλοι Έλληνες». Θεε παραδείγματα; Δεν θεε, γιατί εδώ τα έχω ένα-ένα και θα βαρεθείς να διαβάζεις. Άσε που μετά θα θυμώσεις και δεν το θέλω...

ΤΟ ΠΑΡΑΔΑΚΙ ΝΑ ΠΕΦΤΕΙ...

Αλλά μου φαίνεται αδιανόητο, τρελό τέλος πάντως, να ζούμε ό,τι ζούμε στην Ελλάδα, να μας προσθέτουν καθημερινά ένα πετραδάκι και να γίνεται το βάρος πάνω μας σαν να κάθισε αναπαυτικά στο στέρνο μας ένας ελέφαντας, και να υπάρχουν ας πούμε γιατροί που να συνταγογραφούν από 500 συνταγές το μήνα ο καθένας! Γιατί 500 συνταγές το μήνα μας κάνουν 6.000 το χρόνο. Και επειδή στην Ελλάδα ζούμε, και όλοι ξέρουμε τι γίνεται, ο τύπος (και πολλοί σαν αυτόν), συνταγογραφώντας 500 συνταγές το μήνα, είναι φανερό ότι προσκοδία να πάρει το καπιτς του από αυτές. Πόσο μπορεί να είναι αυτό το καπιτς. Εγώ δεν σου λέω πολύ, να είναι 10 ευρώ. Άρα, μιλάμε για

ένα πεντοχίλιορο το μήνα αέρα-πατέρα, το οποίο φυσικά χρεώνεται το Ταμείο, ο φορολογούμενος, το Κράτος. Έλληνας είναι το παληράκι. Και δεν τον αγγίζει τίποτε απ' όσα συμβαίνουν. Το παραδάκι να πέφτει και τα υπόλοιπα; Να!

ΓΙΝΑΜΕ ΑΝΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΣ

Στην ελληνική γλώσσα, την πλούσια ελληνική γλώσσα, υπάρχει μια υπέροχη λέξη: η αξιοπρέπεια. Αντιπροσωπεύει, κατά τη γνώμη μου, ό,τι σημαντικότερο μπορεί να έχει ένας ανθρώπινος χαρακτήρας. Ε, σ' αυτή την κρίση, μαζί με όλα τα άλλα, χάσαμε και την αξιοπρέπειά μας, ως λαός. Γιναμε αναξιοπρεπείς. Περιπατάμε με σκυφτό κεφάλι. Έχουμε γίνει οι καρπαζοεισπρακτορες του πλανήτη.

Ε, όχι λοιπόν! Δεν μας ταιριάζει κάτι τέτοιο. Και δεν μας αξίζει. Γι' αυτό διαφωνώ κάθετα μ' αυτά που κάνουν τα αθηναϊκά τηλεοπτικά κανάλια, που υπερπροβάλλουν τα δήθεν κινήματα αλληλεγγύης. Γιατί συντηρούν τη μιζέρια, τη δουλικότητα, τον ραγιαδισμό και την προσδοκία ότι εξαιτίας αυτών των κινήματων, «που θα πάει, θα μας λυπηθούν στο τέλος». Δεν θέλουμε να μας λυπηθεί κανένας. Γιατί αν περιμένεις να σε λυπηθούν, το μόνο που θα πετύχεις είναι να γίνεις περισσότερο δούλος και έρμαιος στις διαθέσεις τους.

Ο Χριστός δεν μένει πια ανάμεσά μας, έχουν περάσει περί τα 2000 χρόνια από τότε που μας άφησε στη μοίρα μας και οι Χριστιανοί που ορκίζονται στο όνομά του, κοιτάζουν δυστυχώς μόνο την πάρτη τους και δεν έχουν χρόνο να λυπηθούν κανένα. Αυτή είναι η μόνη αλήθεια. Έγινα σαφής;

Η Ελλάδα αλλάζει πολύ αργά

Δεν ξέρω πόσα μπορούν να σωθούν. Νιώθω όμως, ότι υπάρχουν αξίες στην Ελλάδα που μπορούν να σταθούν. Να δούμε ορισμένους τομείς, όπου μέσα στην οκλοβοή της κρίσης έχουν γίνει βαθύτερες αλλαγές, με το ερώτημα μήπως είναι too little, too late, να παραμένει μετέωρο. Κληρονομική δημοκρατία: Μάλλον τελείωσε οριστικά η παγκόσμια πρωτοτυπία της Ελλάδος, όπου επί 60 χρόνια οι Έλληνες πολίτες ψήφισαν και καθιστούσαν παντοδύναμες 3 πολιτικές οικογένειες. Ούτε στην Ινδία δεν συνέβαινε αυτό. Η δραματική κρίση που βρήκε μετά το 2009 την Ελλάδα, φαίνεται να έχει πλήξει ανεπανόρθωτα την πολιτική ισχύ 3 οικογενειών (3-4 δεύτερης γραμμής). Λόγω της παντοδυναμίας τους (brand, μηχανισμός προσώπων κλπ.), είχαν κάψει σχεδόν κάθε άλλο πρόσωπο που θα μπορούσε να αναδειχθεί ηγετική φιγούρα. Οι 4 φούσκες: Το 1999 είχαμε τη φούσκα του Χρηματιστηρίου (τι τρελά πάρτη!), το 2004 γλεντήσαμε την Ολυμπιάδα. Η φούσκα των ακινήτων κράτησε από το 2005 μέχρι το 2009. Η φούσκα του Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης (ΚΠΣ) και του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Ανάπτυξης (ΕΣΠΑ) από το 1990 έως το 2010. Σε όλες αυτές τις φούσκες δημιουρ-

γήθηκαν απίστευτα εισοδήματα, που δεν περιορίστηκαν σε μια μικρή ελίτ.

Πελατεϊκό κράτος, Δημόσιο: Γύρω από τη λεηλασία του κράτους και τον εκμαυλισμό ευρέων στρωμάτων, στήθηκε το μεγάλο πανηγύρι μετά το 1974. Το χρεοκοπημένο κράτος δεν μπορεί να στηρίξει αυτόν τον μηχανισμό. Το μόνο που του απομένει, είναι να γίνει ένας μίζερος μηχανισμός καταμερισμού της

αδικίας, που θα μοιράζει ξεροκόμματα από κάποιο νέο Σχέδιο Μάρσαλ και την «ωραία ατμόσφαιρα» των (υποχρεωτικών κατά άλλα) ιδιωτικοποιήσεων.

Εξωστρέφεια: Η χώρα της Αργοναυτικής Εκστρατείας είχε απορροφηθεί μετά το 1990, απολαμβάνοντας τις 4 φούσκες. Πάρα πολλοί Έλληνες δεν είχαν κανέναν λόγο να ταλαιπωρηθούν στο εξωτερικό (που δεν έχει και

τη «νύχτα» της Αθήνας), αφού μια σχέση με το κράτος ήταν πολύ πιο αποδοτική από το να τρέχουν στο Λονδίνο ή στο Βουκουρέστι, στο Ντουμπάι ή στο Γιοχάνεσμπουργκ. Στο εξής, είτε με ευρώ, είτε με δραχμή, όλοι πρέπει να κοιτάμε τον παγκόσμιο χάρτη. Είτε παίρνοντας τη βαλίτσα μας για το Βελιγράδι ή το Βίλνιους, είτε παράγοντας κάτι στην Ελλάδα που μπορεί να το πληρώσει ένας ξένος.

Πολιτισμός / Τουρισμός: Αισθάνομαι οργή κάθε φορά που ένα διεθνές μέσο κάνει αναφορά σε θέματα της ελληνικής αρχαίας ιστορίας, ενώ βαρύγδουποι Έλληνες σχολιαστές ανατρέχουν μονίμως σε ιστορίες από τους χούλιγκαν των γηπέδων για να ενισχύσουν τα «επικειρήματά» τους. Τώρα πια αλλάζει το παιχνίδι. Αν θέλουμε να μειώσουμε την κατρακύλα, θα πρέπει να ανακαλύψουμε ξανά την Ιστορία της Ελλάδος και να προστατεύσουμε τον Τουρισμό μας, που είχε γίνει πασαρέλα της αρπαχτής. Δεν ξέρω πόσα μπορούν να σωθούν. Νιώθω όμως, ότι υπάρχουν αξίες της Ελλάδος, που μπορούν να σταθούν, γιατί έχω την τύχη να εισπράττω κάθε ημέρα την επιμονή απλών ανθρώπων, που θέλουν να στρατευτούν σ' έναν μικρό ή μεγάλο σκοπό. Είμαι ευγνώμων...